

Въ Крайна, близу до г. Лубланъ, намѣрили на брѣгътъ на едно езеро остатъци отъ водни поселища; на дълбочина около единъ бой, открили заострени върхове на колове (около 15 сан.мет. въ прорѣза), между които намѣрили кости и много човѣшки издѣлия. Отъ млѣкопитающитѣ животни намѣрили коститѣ на рогачъ, свиня, мечка, сърна, язовецъ (бурсукъ), бобъръ, овца и коза. Най-многобройни биле остатъцитѣ отъ риби. Отъ човѣшкитѣ издѣлия намѣрили: костенни украшения, стрѣли, костенни игли, камънни издѣлия (чукъ) и пр. Старостъта на това водно поселище, споредъ както нѣкои прѣдполагатъ, е около 5 — 6000 год.

Твърдѣ любопитно явление ни прѣдставляватъ долинитѣ и полетата, които се намиратъ вжтрѣ въ балканскитѣ и родопскитѣ планини.

Голѣмата и широка софийска долина явно показва за бившето езеро на това мѣсто; сжщо и долинитѣ: радомирска, дунищка, самоковска, кюстендилска, пирдопска, карловска, калоферска и пр., ни прѣдставляватъ дѣното на изсъхнали едноврѣмешни езера.

Споредъ геологическия характеръ на казанлъжската долина можемъ да кажемъ, че и по тѣзи мѣста е имало едно врѣме Балканско езеро, което постъпенно се е изсушавало отъ р. Тунджа, между казанлъжската долина и сливенското поле.

Изобилността на изворнитѣ води въ околността на г. Казанлъкъ, се изяснява отъ геологическия характеръ на околността му.

Прѣзъ пѣсчливитѣ пластове, що се намиратъ подъ глиненитѣ, се прѣсмуква водата, която се събира отъ близкия Балканъ, и по гранитнитѣ камъни, що се намиратъ подъ пѣсчливитѣ, минава и извира на сгоднитѣ мѣста. Прѣзъ долнитѣ гранитни камъни, не може да се прѣсмучи водата, по причина, че гранитътъ не я пропуца.

Изворитѣ до г. Казанлъкъ сж до толкова силни, щото на малко разстояние отъ тѣхъ, каратъ гайтанджийници и пр.

Любопитно е да знаемъ това, що се приказва за Балканскитѣ езера.

„По политѣ на Стара-Планина при с. Твърдица и Сливенъ е имало една голѣма желѣзна халка застѣнена въ камъкъ. Казватъ че, едно врѣме, това корито (мѣсто) било